

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی الگوی توزیع جمعیت در نظام شهری مناطق دهگانه ی کشور

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 13، شماره 40 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمود قدیری

فاطمه شاکری

خلاصه مقاله:

الگوی نظام شهری کشورها و مناطق ارتباط تنگاتنگی با توسعه ی منطقه ای و تعادل سرزمینی دارد. لذا برای تبیین وضع موجود و ارائه ی سیاست های مناسب، تحلیل چگونگی نظام شهری ملی و منطقه ای کشورها ضروری است. از این رو، با توجه به عدم مطالعه ی نظام مند و تطبیقی از وضعیت نظام شهری کشور، هدف این پژوهش، تحلیل وضعیت نظام شهری مناطق دهگانه ی کشور از نظر شاخص های نخست شهری، تمرکز و تعادل شهری می باشد. در این راستا، پس از بررسی مبانی نظری، متغیرهای ارزیابی مشخص گردید و فرضیه ی تحقیق نیز مبنی بر فاصله ی نظام شهری بیش از نیمی از مناطق دهگانه ی کشور با میزان مطلوب شاخص های نخست شهری، تمرکز و تعادل شهری در سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ ارائه شد. سپس، در چارچوب روش توصیفی-تحلیلی، داده های مورد نیاز از روش کتابخانه ای گردآوری شد. تحلیل داده ها نیز با استفاده از شاخص های نخست شهر، دو شهر، کینزبرگ، مهتا، موماو و الوصابی، موسوی، هرفیندال، هندرسون، آنتروپی، قاعده ی رتبه-اندازه و ضریب پاره-تو انجام شد. نتایج ضمن تایید فرضیه ی تحقیق نشان داد که مناطق البرز جنوبی، خراسان و فارس بالاترین، و مناطق ساحلی شمالی و زاگرس کمترین میزان نخست شهری و تمرکز را در سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ دارند، از نظر تعادل توزیع نیز همه ی مناطق از عدم تعادل رنج می برند. نتیجه اینکه بازبینی و تداوم بلندمدت و ابتکارانه ی سیاست های توسعه ی منطقه ای ضروری است.

کلمات کلیدی:

ایران، مناطق ده گانه، نظام شهری، نخست شهری، تمرکز و تعادل شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1474418>

